

בש"פ 6261/17 - מדינת ישראל נגד איציק ואזנה

בבית המשפט העליון

בש"פ 6261/17

לפני:
המבקשת: כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נגד

המשיב: איציק ואזנה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח בשבט התשע"ח (10.8.2017)

בשם המבקשת: עו"ד יורם הירשברג

בשם המשיב: עו"ד תמיר אור; עו"ד ערן ערבה

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (להלן: חוק המעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 13.8.2017 ב-90 ימים, או עד למתן פסק דין בת"פ 47460-07-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

הבקשה הוגשה לפני ימים ספורים בלבד, על אף שמעצרו של המשיב מסתיים בתאריך 13.8.2017. לא ניתן הסבר מדוע הבקשה לא הוגשה במועד סביר יותר, הואיל והצורך בהארכת המעצר היה ידוע מראש, וניתן היה להתארגן על

עמוד 1

הגשת הבקשה באמצעות סידורי בקרה ומחשוב שונים. אמנם, ייתכן והדבר אינו תלוי רק בפרקליטות המדינה, אלא גם במידע שהיא נדרשת לקבל מפרקליטות המחוז. עם זאת, מאחר והעניין חוזר על עצמו על אף התראות מצד בית משפט זה, המדינה נדרשת להגיש הסבר להתנהלותה עד לתאריך 16.8.2017.

עקב ההגשה המאוחרת של הבקשה, סד הזמנים לוחץ ונתמקד בעיקר.

א. פירוט כתב האישום נגד המשיב

2. בתאריך 28.7.2016 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כתב אישום רחב היקף נגד המשיב ו-7 אחרים. על פי עובדות כתב האישום, בחודש ינואר 2013 המשיב ובן דודו (להלן: ליאור) החלו בהפצת חשבונות פיקטיביות באמצעות חברת יהלום שירותי שמירה, אבטחה והדרכה בע"מ (להלן: חברת יהלום). החל מחודש מרץ 2013 המשיב וליאור קשרו - יחד עם חברת יהלום וחברות נוספות שעמן ליאור עבד - קשר לביצוע תכנית פלילית על פיה לקוחות החברות המעורבות הועברו למשיב, כדי שהאחרון ימשיך לתת לחברות כיסוי חשבונאי פיקטיבי. אחת ממטרות הקשר הייתה לאפשר לחברות להחזיק במאות עובדים מבלי שיתקיימו יחסי עובד-מעביד ומבלי שהעובדים יזכו לזכויות המגיעות להם על פי חוק ולתגמולים שונים, כולל פיצויי פיטורין. קשר זה אף נועד לאפשר לחברות לנכות את תשלומי המס הנובעים מהחשבונות הפיקטיביות ובכך להקטין את הוצאות עסקיהן.

עוד נטען כי המשיב פעל להקטין את תשלומי המס בגין החשבונות הפיקטיביות בכך שמכר ורכש מסמכים הנחזים להיות חשבונות מס, וזאת, מבלי שבוצעו העסקאות שלגביהן הוצאו החשבונות. בדרך זו המשיב הגדיל את הוצאותיהן של החברות השונות לצרכי מס הכנסה, וניכה את התשומות הפיקטיביות על מנת להקטין את תשלומי המע"מ.

על פי כתב האישום, המשיב ואחרים ביצעו עבירות מס בהיקף של כמיליארד ושלוש מאות מיליון ש"ח, ועבירות הלבנת הון בסך של לכל הפחות כ-139 מיליון ש"ח.

לנוכח עובדות כתב האישום, המשיב הואשם בסדרה ארוכה של עבירות: קשירת קשר לביצוע פשע; קבלת דבר במרמה - עבירות לפי סעיפים 499, ו-415 (בהתאמה) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר, או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו, או עשיית פעולה בו - עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000; הוצאת חשבונות, או מסמכים הנחזים כחשבונות מבלי ביצוע, או התחייבות לבצע עסקה בנסיבות מחמירות; פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק, או ישתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות; ניכוי מס תשומות שלא כדין, במטרה להתחמק, או להשתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות - מאות עבירות לפי סעיף 117(ב)(3), יחד עם סעיף 117(ב)(2) ו-3(3); מאות עבירות לפי סעיף 117(ב)(1), יחד עם סעיף 117(ב)(2) ו-3(1), יחד עם סעיף 117(ב)(2) ו-3(2), יחד עם סעיף 117(ב)(5), יחד עם סעיף 117(ב)(2) ו-3(2) (בהתאמה) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; אי תשלום דמי ביטוח בעבור עובד - עבירה לפי סעיף 398(ג) יחד עם סעיף 398(ב) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995; הכנה, או קיום של פנקסי חשבונות כוזבים, או רשומות אחרות כוזבות, במזיד ובכוונה להתחמק ממס, או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס - עבירות רבות לפי סעיף 220(4); עבירות רבות לפי סעיף 220(5) (בהתאמה) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

בתאריך 6.4.2017 תוקן כתב האישום, לנוכח הפרת התנאים המגבילים מצד המשיב, והתוספה עבירה של שיבוש

ב. השתלשלות הליכי המעצר

3. המשיב נעצר לראשונה בתאריך 20.6.2016, בתום חקירה סמויה שנערכה משך כשנה וחצי. מעצרו הוארך לצרכי חקירה מעת לעת, עד אשר שוחרר בתנאים מגבילים ביום 8.7.2016 (מ"י 16-07-16877, כבוד השופט א' שרון בבית משפט השלום בפתח תקווה). בין התנאים המגבילים שהושתו - מעצר בית מלא בפיקוח שני ערבים, איסור יצירת קשר עם יתר המעורבים בפרשה למשך 60 יום, וכן הוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך 180 יום ותפיסת דרכונו של המשיב, בהתאם להחלטת בית המשפט. בתאריך 28.7.2016, עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. במסגרת בקשה זו בית המשפט המחוזי עמד על "מסוכנות כלכלית בלתי מבוטלת" הטבועה במעשי המשיב ועל קיומו של עבר פלילי "מכביד ורלוונטי". עם זאת, הבקשה נדחתה לאחר שנקבע כי אין מדובר במקרה חריג המאפשר מעצר מחודש של נאשם ששוחרר. לאחר שהמשיב הפר את התנאים המגבילים - עת נפגש עם בן דודו ליאור המשמש כעד תביעה - המבקשת הגישה בקשה לעיון חוזר בהחלטה. בתאריך 11.12.2016 בית משפט קמא קבע כי אמנם ניתן באופן עקרוני לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים, אך בהיעדר מפקחים ראויים, הוחלט על מעצרו עד להחלטה אחרת, תוך מתן אפשרות למשיב להציג בכל עת מפקחים שכשירותם תיבדק על ידי שירות המבחן.

בתאריך 9.2.2017 בית המשפט המחוזי הכריע על מעצר המשיב עד תום ההליכים. על החלטה זו הוגש ערר (בש"פ 1468/17, השופט ח' מלצר, מיום 30.3.2017), שבמסגרתו הושב הדיון לבית המשפט המחוזי לשם בחינת חלופות מעצר. בית המשפט המחוזי, לאחר קבלת תסקיר שלילי בעניינו של המשיב, הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. על החלטה זו הוגש ערר (בש"פ 3669/17, השופט א' שהם, מיום 23.5.2017), שהתקבל, והמשיב שוחרר למעצר באיזוק אלקטרוני. יתר התנאים המגבילים נותרו על כנם.

לאחר הפרה נוספת של התנאים המגבילים מצדו של המשיב - שעניינה בהנפקת דרכון חדש, תחת הדרכון שנלקח ממנו - בית משפט קמא הורה בתאריך 29.6.2017 על המשך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. ערר שהוגש על החלטה זו, נמחק בהסכמה (בש"פ 5406/17, השופט ח' מלצר, מיום 16.7.2017).

ג. הפרות התנאים המגבילים מצד המשיב

4. המשיב הפר את התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו בשני מקרים נפרדים. במסגרת המקרה הראשון, המשיב הפר את תנאי הערובה כאשר נפגש עם בן דודו, שמהווה עד תביעה מפליל, והעביר לו מסמכים מתוך חומרי החקירה. זאת, בניגוד לאיסור שהוטל עליו להיפגש עם מי מן המעורבים בפרשה. כן הפר את התנאים כאשר לא היה מפוקח על ידי שני מפקחים.

במסגרת ההפרה השנייה, המשיב התייצב לדיון בבית המשפט ומיד לאחוריו, חלף חזרתו למעצר בית כפי שהיה מחויב לעשות, הוא נסע למשרדי רשות האוכלוסין וההגירה בתל אביב כדי להוציא דרכון חדש, בתואנה כי דרכונו אבד. זאת, אף על פי שבפועל, כאמור, דרכונו הופקד ביחידה החוקרת בנוכחות המשיב. האחרון קיבל לידיו דרכון חדש והחזיק בו משך 8 חודשים, עד שנתגלה למבקשת אודות קיומו של הדרכון החדש. בכך הפר המשיב את ההוראה לפיה נאסר עליו לצאת את הארץ ודרכונו נתפס.

ד. התקדמות ההליכים בתיק העיקרי

5. כאמור, כתב האישום נגד המשיב הוגש בתאריך 28.7.2016. ההליך סבל מעיכובים בראשיתו, לנוכח בקשת ארכות מצד שני הצדדים. המבקשת ביקשה מספר ארכות להוצאת תעודות חסיון, בשל היקף החומר המודיעיני הרב הטעון בדיקה. בא כוח המשיב ביקש אף הוא - ביותר מהזדמנות אחת - ארכות של שלושה חודשים לשם הסדרת ייצוגו של המשיב. בחודשים דצמבר 2016-פברואר 2017 התנהלו מספר דיונים, במהלכם התברר כי המשיב טרם הסדיר את ייצוגו וכי טרם הוצאו תעודות חסיון. בתאריך 9.3.2017 הודיעה המבקשת כי הוצאו תעודות החסיון ובתאריך 30.4.2017 הודיע המשיב כי באי הכוח הנוכחיים שלו הם שנטלו את ייצוגו מידי הסניגוריה הציבורית. באותה התקופה אף התחלף הצוות המטפל בתיק מטעם המבקשת.

בתאריך 4.6.2017 התקיים דיון בתיק שבו הודיע בא כוח המשיב כי התגלו חוסרים בחומרי החקירה, ואילו בדיון בתאריך 28.6.2017 ביקשה המבקשת ארכה נוספת להוצאת תוספת לתעודות החסיון. בדיון שהתקיים בתאריך 17.7.2017 בא כוח המשיב ביקש לדחות את המועד שנקבע לתחילת שלב ההוכחות לראשית שנת 2018, ובאת כוח המבקשת הצטרפה לבקשת הדחייה, בהתאם לשיקול דעת בית המשפט. הבקשה נדחתה ונקבעו 68 מועדים להוכחות החל מתאריך 23.10.2017.

בעת הדיון בפניי ובעקבות שאלות של בית המשפט, נערכה הפסקה על מנת לאפשר לבא כוח המבקשת לבחון את המצב היום לאשורו עם הפרקליטה המטפלת בתיק מטעם פרקליטות המחוז. בא כוח המבקשת עדכן כי ישנן תעודות חסיון נוספות שמחכות להיחתם על ידי שר האוצר והשר לביטחון פנים. כן הודיע כי חומר החקירה יועבר לסניגורים עד סוף חודש אוגוסט. לנוכח זאת, העריך כי לכל המאוחר בחודש דצמבר 2017 יחלו להתקיים דיוני ההוכחות.

בא כוח המשיב עמד על ההליכים המקדמיים המחכים להתברר, בדגש על הליכים לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 וכן ציין כי אף ייתכן שיתקיימו דיונים ביחס לתעודות חסיון. הוא העריך כי דיוני ההוכחות יחלו להתקיים לכל המוקדם ברבעון הראשון של שנת 2018.

ה. טענות הצדדים

6. בבקשתה בכתב ובדיון שהתקיים בפניי, עמדה המבקשת על החומרה היתרה הגלומה במעשים שבהם מואשם המשיב, המסתכמים בנזק של מעל למיליארד ש"ח. כן הושם דגש על מסוכנות המשיב, שהפר הפרה מתמשכת את תנאי הערבות שהוטלו עליו כאשר הוציא דרכון חדש, תחת הדרכון שנלקח ממנו, ולא הפקידו בידי היחידה התובעת משך חודשים רבים. הפרה זו מתווספת להפרות שביצע לפני כשנה. הפרות אלה מקימות חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת.

הסניגוריה הפנתה את הזרקור לקצב ניהול המשפט. צוין כי טרם החלו להתקיים הליכים מקדמיים שונים וכי לנוכח היקפו הגדול של התיק והצורך בקבלת חומר רב מידי התביעה, התיק לא יחל להישמע בחודשים הקרובים. בפרט, בא כוח המשיב הדגיש הערכתו כי דיוני ההוכחות לא יחלו להתקיים במסגרת הארכת המעצר הנוכחית של המשיב. כמו כן, ציין כי שמיעת ההוכחות צפויה לקחת זמן רב לנוכח מורכבות התיק וקיומם של כ-600 עדי תביעה, וכי לנוכח גישת

המבקשת, ייתכן ויהיה צורך להאריך את מעצרו של המשיב ב-8 פעמים נוספות.

ו. דיון והכרעה

7. מקרה זה דורש מיקוד בהפעלת שיקול דעת שיפוטי משום שהוא אחז בקצוות. מצד אחד, המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בהתאם לחוק, בחלוף 9 חודשים ממועד הגשת כתב האישום ובטרם ניתנה הכרעת דין. מן הצד האחר, חומר החקירה רב היקף במיוחד והוא טרם הועבר לסניגוריה במלואו. מענה לכך עשוי להימצא בטענה כי המשיב לא סידר את עניין ייצוג משך זמן רב. בא כוחו לעניין מעצרו ביקש יותר מפעם אחת לדחות את המשפט בשלושה חודשים לשם הסדרת הייצוג בתיק העיקרי ולימוד חומר החקירה. בא כוחו הנוכחי החל לייצגו רק לפני כשלושה חודשים. ברם, מענה למענה טמון בכך, ולו באופן חלקי, שאף צוות התביעה הוחלף בחודשים האחרונים, מצב שגרם לעיכוב גם כן.

מכיוון אחר, העבירות חמורות ביותר. על פי כתב האישום המקורי, עבירות המס נאמדות בסכום של 1.3 מיליארד ש"ח ועבירות הלבנת ההון בסכום של מעל 139 מיליון ש"ח. ונמשיך להציג את הנתונים המתגרים את ההכרעה. לחיזוק עמדת המשיב - הוא שוחרר על ידי בית משפט השלום כבר בשלב המעצר לצרכי חקירה, בית המשפט המחוזי דחה בראשית הדרך בקשה למעצרו עד תום ההליכים, ואף השופט א' שהם הורה בחודשים האחרונים על שחרורו למעצר באיזוק אלקטרוני. לחיזוק עמדת המבקשת - נכון להפנות אל הפרות תנאי השחרור מטעם המשיב.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים - צד צד לפי השקפתו - ועיינתי בחומר, דעתי היא זו: מלכתחילה, ניתן לשקול את שחרור המשיב, על אף העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. הא ראה לכך - הוא שוחרר בתחילת החקירה, ואף היה משוחרר לאחר הגשת כתב האישום וכן שוחרר לאחרונה למעצר באיזוק אלקטרוני. ניכר כי הערכאות השונות שדנו בעניין המשך מעצרו של המשיב פעלו על פי מצוות המחוקק כי יש לתור אחר כל חלופה שבכוחה להשיג את מטרות המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם היא פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים). לכך יש להוסיף כי צודק בא כוח המשיב כי שמיעת המשפט תשתרע על פני תקופת זמן ארוכה, בין אם לפי הצפי האופטימי יותר של התביעה בדבר מועד תחילת שמיעת הראיות, וודאי על פי הצפי הפסימי יותר של הסניגוריה. עמדת האחרונה, אף אם בסופו של דבר תתברר כלא מדויקת, מעוגנת במציאות - בהיקף חומר החקירה, במועד מסירתו, ובתעודות החסיון שכנראה יוצאו בקרוב אך טרם באו לאוויר העולם המשפטי. נאמר זאת בצורה אחרת, בהיעדר הסדר בין הצדדים - וכמובן הנאשם אינו חייב להגיע להסדר - המשפט עשוי להימשך זמן רב, ובפועל - זמן רב ביותר.

ברם, נדמה כי המשיב בהתנהגותו קבע במו ידיו את גורלו בדבר המשך מעצרו, ודאי בשלב זה. מבחינה פורמלית, עולה כי ישנן ראיות לכאורה ועילות מעצר. על אף שמדובר בעבירות רכוש, היקפן, נסיבותיהן והצטברותן מקימים עילת מסוכנות. אך לא רק בכך נתרכז. על רקע טענות בא כוח המשיב, חשוב להדגיש כי המשיב הפר ברגל גסה את האמון שהוענק לו. הפרות אלו הן בעלות עוצמה רבה ביותר. ראשית, ישנו המפגש עם עד תביעה, שעל פי הנסיבות מהווה עד תביעה חשוב, אם לא מרכזי. לאמור, המשיב מצא לנכון ליצור מגע ישיר עם עד תביעה, חרף התנאים שנקבעו. עניין כזה מקים עילות נוספות של חשש לשיבוש הליכים והשפעה על עדי התביעה. במובנים מסוימים ההפרה השנייה חמורה אף יותר. המשיב שוחרר ממעצר ובדרכו מבית המשפט, במקום להגיע עם מפקחיו למקום שנקבע כמעצר בית, הוא הגדיל והתייצב בלשכת האוכלוסין וההגירה וביקש להוציא דרכון חדש, תוך ניצול מעבר הזמן מאז ההחלטה לאסור עליו לצאת מן הארץ. ערכאות קמא הורו לו להפקיד דרכונו, וכך נהג. עם זאת, לכאורה, המשיב לא נתן לנתון זה למנוע ממנו לעקוף את התנאי, וליצור מצב שבו הוא עלול להימלט מאימת הדין - עילת מעצר נוספת - על ידי הוצאת דרכון

חדש. בא כוח המשיב הדגיש כי הפרה זו התרחשה לפני שנה, אך כמענה לטענה יש לקבל את תשובת בא כוח המדינה לפיה ההפרה אינה מצטמצמת להוצאת הדרכון, אלא היא מצויה גם בחובה להפקידו. בכך המשיב, על פני הדברים, הפר הפרה נמשכת את התנאים המגבילים שהושתו עליו. הפרה זו הסתיימה רק לאחרונה, כאשר התגלתה התנהלותו.

נוצר מצב שחלק מהטענות שכביכול תומכות בעמדת המשיב, דווקא פועלות נגדו. למשל, כבוד השופט א' שהם בבית משפט זה הורה על שחרור של המשיב באיזוק אלקטרוני לפני כחודשיים וחצי. בהחלטה זו בית המשפט לא התעלם מהתסקירים השליליים, אך נתן משקל רב לצפי בדבר הימשכות ההליכים ולמורכבות הפרשה. זוהי עמדה שמעניקה משקל נכבד לקצב התקדמות המשפט. כידוע, בבקשות הארכה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, השיקול האמור עומד מול השיקול של מסוכנות המשיב. חרף הזדמנות זו, מתברר כי המשיב בוחר להפר את התנאי של הפקדת הדרכון, בדרך של החזקת דרכון חדש שהשיג תוך הסתרת תנאי השחרור. נתון זה לא היה ידוע לבית משפט זה בעת מתן החלטת השופט א' שהם. בהתאם, נעצר המשיב ואילו הערר על כך נמחק בהסכמה. דפוס התנהגות המשיב מטריד מאוד. פעם אחר פעם בית המשפט מושיט יד למשיב ונותן משקל מרבי לחזקת החפות, ואילו המשיב בשלו. ההפרות שהוכחו לכאורה נועזות, מתוכננות וקשות. החלטת השחרור הפכה לאמצעי להפרת התנאים שנקבעו. המפתח לצאת ממעצר ממתקן בית הסוהר הפך אצל המשיב למפתח להצדיק כניסתו מחדש.

ועתה יש לשאול מה החלופה - תרתי משמע - להמשך מעצרו של המשיב. האם ניתן להעניק בו אמון? האם ניתן להורות על שחרורו בתנאים אלה או אחרים? כאמור, התנהלותו לכאורה של המשיב - שלא הוכחה מצדו - מקשה מאוד על מתן תשובה חיובית לשאלות שעולות. ודוקו, ההפרה אינה מובילה למעצר אוטומטי. שיקולי המעצר הם עצמאיים. עסקינן לא בענישה, אלא בהגנה על הציבור במובן הרחב. לעתים, טיב ההפרה לא מצדיק את הסנקציה הקשה של מעצר, וביתר שאת מעצר לאורך זמן. לשון אחר, ישנה הפרה שלא יהיה זה מידתי לעצור רק בשל קיומה. אף כאשר המדובר בהפרה קשה - או בהפרות קשות כפי שעולה במקרה זה - עדיין על בית המשפט לבחון את מלוא התמונה. כאמור, המשפט טרם החל, אף טרם הסתיימו ההליכים המקדמיים לקראתו. ברי כי כשיתחיל המשפט, הוא יערך זמן ממושך מאוד. אמנם, המשמעות של שיקול זה בענייננו אינה כי יש להורות על שחרור המשיב, אך עדיין אין להתעלם מהקושי הטמון בדבר.

בהתאם, ביקשתי מבא כוח המבקשת שהופיע בפני לברר בצורה קונקרטית מהו לוח הזמנים לסיום ההליכים המקדמיים לקראת המשפט. אמנם, עסקינן בהערכה, אך על התביעה לנקוט עמדה. לאחר בירור, הודיע בא כוח המבקשת כי כל החומר יועמד לעיון ההגנה עד סוף חודש אוגוסט 2017. הודעה זו נותנת מסגרת. אין זה אומר שהמשפט יתחיל מחר, כי כך לא יהיה. לצד זאת, ההליך מתקדם. נראה, אגב, כי על התביעה לעשות מאמץ בתיק זה להשלים את כל אשר דרוש להשלמה בהקדם, גם אם יש צורך, ולו באופן זמני, להרחיב את הצוות לצורך זה. כמובן, אף דבר זה יעשה במידה ובשיקול.

8. מהמקובץ עולה כי המשיב תרם אף הוא לעיכוב בתחילת המשפט. כמו כן, נראה כי העבירות הכספיות שהוכחו לכאורה חמורות ומקימות עילת מעצר של מסוכנות. ברם, הדגש מצוי לא פחות בעילות המעצר הנוספות שקיימות: חשש - לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה ולהשפעה על עדים. כל עילה קיימת לכאורה בעוצמה גבוהה. בנסיבות אלה, המסקנה המתבקשת היא קבלת בקשת המדינה. כך בצורה ברורה יותר כאשר המדובר בבקשה הראשונה להארכת מעצר המשיב לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בהגיעי למסקנה זו לקחתי בחשבון כי כנראה בקשה זו לא תהיה הבקשה האחרונה ואף לא האחת לפני האחרונה. ייתכן מאוד ויהיה צורך בהגשת בקשות נוספות. בל נשכח כי אחד מתפקידי של בית משפט זה הוא לפקח ולעקוב אחר ההליך. מעבר להבהרת עמדותי לנוכח הטענות הענייניות של

הסניגוריה שהוצגו, אינני מכריע בבקשות שטרם הוגשו על רקע תשתית לא ידועה בנקודת זמן זו.

9. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, או עד למתן פסק דין בת"פ 47460-07-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח באב התשע"ז (10.8.2017).

שׁוֹפֵט
